

نویسنده: تید سنایدر «Ted Snider»

منبع و تاریخ نشر: ریسپونسیبل ستیت گرفت «2024-10-08»

برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل» .

چگونه بلینکن هیئت دیپلماتیک را به شاخه ای از ارتش تبدیل کرد

How Blinken turned the diplomatic corps into a wing of the military

در سال 2021 دولت گفت که "دیپلماسی بی امان" را دنبال خواهد کرد. آنها امروز در اوکراین آن را چیز دیگری می نامند.

In 2021 the administration said it would pursue 'relentless diplomacy.' They call it something else today in Ukraine.

گفته می‌شود که **هنری کیسینجر** چنین ادعا کرده است که در میز مذاکره چیز کمی میتوان به دست آورد که در میدان جنگ به دست نمی‌آید.

در چندین جنگ در هفته های اخیر، مقامات ایالات متحده این رویکرد را تکرار کرده اند. **متیو میلر**، سخنگوی وزارت امور خارجه اخیراً گفت که ایالات متحده از آتش بس در لبنان "حمایت می‌کند" در حالی که همزمان اذعان دارد که "فشار نظامی در برخی مواقع می‌تواند دیپلماسی را ممکن کند." در همین حال، **آنتونی بلینکن**، وزیر امور خارجه آمریکا دکرترین خود را اینگونه بیان کرد که «تمام آنچه می‌توانیم برای تقویت موقعیت اوکراین در میدان جنگ انجام می‌دهیم تا قوی‌ترین موقعیت ممکن را در میز مذاکره داشته باشیم».

اما در دوران دولت **بایدن**، تکرار دکرترین کیسینجر بسیار فراتر از ژنرال های حامی دیپلمات ها بوده است. دیپلمات ها اکنون از ژنرال ها پیشی گرفته اند و به آنها فشار می‌آورند. در دولت بایدن، علیرغم وعده باز کردن «دوران جدید دیپلماسی بی‌امان»، وزارت امور خارجه به بازوی جنگ طلب پنتاگون تبدیل شده است.

در بحث درون دولت بایدن در مورد اینکه آیا باید به اوکراین اجازه داده شود تا موشک‌های دوربرد غربی را به عمق خاک روسیه شلیک کند، این دیپلمات‌ها هستند که برای تشدید تنش فضا آورده اند، و پنتاگون و جامعه اطلاعاتی که برای احتیاط استدلال کرده‌اند.

بلینکن قول داده است که "از روز اول... همانطور که روسیه انجام می‌دهد تغییر کرده است، همانطور که میدان جنگ تغییر کرده است، ما خود را تطبیق داده ایم... و می‌توانم به شما بگویم که همانطور که به جلو می‌رویم، دقیقاً همان کاری را که قبلاً انجام داده ایم، انجام خواهیم داد. ما تعدیل خواهیم کرد، در صورت لزوم تطبیق خواهیم داد، از جمله با توجه به وسایلی که اوکراین برای دفاع مؤثر در برابر تجاوز روسیه در اختیار دارد.»

این پنتاگون است که توصیه به خویشتنداری کرده است. آنها استدلال کرده اند که مزایای نامشخص حملات با برد طولانی‌تر از خطر تشدید آن نیست. لوید آستین، وزیر دفاع آمریکا گفته است که «حمله‌های دوربرد به روسیه، جریان جنگ را به نفع اوکراین تغییر نمی‌دهد» و با جامعه اطلاعاتی موافق است که روسیه می‌تواند به سرعت بیشتر دارایی‌های خود را از برد خارج کند. این اولین بار نیست که بحث در مورد تشدید، جنبه های غیرمنتظره ای را نشان می‌دهد. در حالی که بلافاصله پس از تهاجم روسیه به اوکراین، وزارت امور خارجه استدلال کرد که «دیپلماسی واقعی» در زمان تجاوز صورت نمی‌گیرد، ژنرال مارک میلی، رئیس ستاد مشترک ارتش بود که از دیپلماسی دفاع کرد و گفت که هدف یک اوکراین مستقل با قلمرو آن دست نخورده مستلزم «یک جنگ طولانی، بسیار دشوار و تلفات‌زا» است.

مارک مایلی همچنین استدلال کرد که "شما می‌توانید از طریق ابزار نظامی به این اهداف دست یابید... اما شما همچنین می‌توانید به آن اهداف احتمالاً از طریق نوعی ابزار دیپلماتیک دست پیدا کنید. بار دیگر، این ژنرال ارشد بود که از دیپلماسی دفاع کرد در حالی که دیپلمات ارشد برای جنگ بیشتر بحث کرد.

همچنین این اولین بحث در مورد موشک‌های دوربرد نیست. در 15 ماه مه، قبل از اینکه ایالات متحده حملات محدودی را با برد بلندتر به روسیه تأیید کند، این وزارت خارجه بود که برای اولین بار چراغ سبز نشان داد. بلینکن در پاسخ به سوالی در مورد ممنوعیت ایالات متحده برای استفاده اوکراین از تجهیزات آمریکایی برای حمله به خاک روسیه، پاسخ داد: «ما حملات خارج از اوکراین را تشویق یا فعال نکرده‌ایم»، قبل از اینکه اضافه کند، «اما در نهایت اوکراین باید برای خود تصمیم بگیرد که چگونه است. قراره این جنگ رو انجام بده... اینها تصمیماتی است که اوکراین باید بگیرد، اوکراین برای خودش خواهد گرفت.»

وزارت امور خارجه از ابتدا دیپلماسی را کنار گذاشته است. ما می‌دانیم که در 17 دسامبر 2021، پوتین ضمانت‌های امنیتی را با درخواست اصلی عدم گسترش نا تو به اوکراین به ایالات متحده پیشنهاد کرد. اما درک شولت، مشاور وزیر بلینکن، به جای مذاکره، بعداً فاش کرد که ایالات متحده در آن زمان توسعه **نا تو** را روی میز مذاکره نمی‌دانست.

در پایان یک دوره کامل ریاست جمهوری، وزارت امور خارجه بلینکن حتی یک پیروزی دیپلماتیک برای افتخار ندارد. بایدن در ابتدای دوره ریاست جمهوری خود وعده داد که «راهی معتبر برای بازگشت به دیپلماسی به تهران پیشنهاد خواهد کرد». او قول داد که "به سرعت سیاست‌های شکست خورده **ترامپ** را که به مردم کوبا آسیب رسانده و هیچ کاری برای پیشبرد دموکراسی و حقوق بشر انجام نداده است، برگرداند." او وعده سیاست خارجی متفاوتی نسبت به "شکست فاحش" ترامپ در ونزوئلا داد و قول داد رویکرد جدیدی در قبال کره شمالی داشته باشد که "به روی دیپلماسی باز است و به بررسی آن خواهد پرداخت."

وزارت امور خارجه بلینکن به هیچ یک از این وعده‌ها عمل نکرده و در دستیا بی به آتش بس در غزه یا اوکراین شکست خورده است. در عوض، از یک جعبه ابزار اجبار، چه تحریم و چه نیروی نظامی، استفاده کرده است. پیشنهاد دیپلماسی و زیر سوال بردن استفاده نامحدود از زور بر عهده پنتاگون است.

در همین حال، ژنرال چارلز کیو براون جونیور، رئیس ستاد مشترک ارتش، و دیگر مقامات ارشد پنتاگون بودند که اخیراً در کاخ سفید این سوال را مطرح کردند که آیا اتکای

بیش از حد به نیروی نظامی باعث شده است که شرکای آمریکا به طور فزاینده‌ای جسارت کنند. تهاجمی و عبور از خطوط قرمز آمریکا.

دیپلماسی اغلب در گذشته با نیروی نظامی شریک بوده است. اما در دولت بایدن، وزارت امور خارجه دیپلماسی را کنار گذاشته و خود را به بازوی جنگ طلب پنتاگون تقلیل داده است که به طور متناقض، صدای بلندتری برای دیپلماسی بوده است.

سطری چند در مورد نویسنده : تد اسنایدر ستون نویس منظم سیاست خارجی و تاریخ ایالات متحده در *Antiwar.com* و موسسه لیبرتریان است. او همچنین به طور مکرر در *Responsible Statecraft* و سایر رسانه‌ها مشارکت دارد.

----- **با تقدیم احترامات «2024-10-09»**

تد اسنایدر

:

